

POVEȘTI ILUSTRATE

MIRA ȘI MORCOVUL DE ÎMPĂRȚIT

O gustare pregătită cu răbdare și oferită din inimă

Bine ai venit în Lumea lui Norișor

În Lumea lui Norișor, un cântecel poate deschide o poveste, iar o poveste poate deveni un început de conversație. Creăm cărți, cântece și activități în limba română pentru copiii care descoperă lumea și pentru adulții care îi însoțesc. Ne dorim să aducem împreună joaca, curiozitatea și timpul petrecut cu drag unii lângă alții.

Personajele noastre învață prin întâmplări apropiate de viața copiilor: cer ajutor, își spun emoțiile, încearcă din nou, împart și au grijă de locurile în care trăiesc. Nu sunt perfecte și nu găsesc toate răspunsurile de la început. Tocmai de aceea ne pot ține companie atunci când ceva este nou, greu sau minunat.

Această carte pornește de la unul dintre videoclipurile lui Norișor și îi continuă aventura în ritmul lecturii. Priviți ilustrațiile, opriți-vă unde apare o întrebare și lăsați copilul să spună ce observă. Povestea se poate citi dintr-odată sau în mai multe seri. Nu există grabă: scopul nostru este să construim amintiri calde și să lăsăm loc fiecărei voci.

POVESTEA · 1 / 25

Ușa albastră

Mira ieși din căsuța cu ușă albastră și își ridică urechile spre soare. Își prinsese pelerina mov cu nasturele auriu, fiindcă dimineața încă răcorea.

În grădină, mama ei, Ina, purta un șorț crem peste rochia albastră. Stătea aplecată lângă stratul de morcovi. Când o văzu pe Mira, îi făcu semn să vină. Din pământ se vedeau numai frunzele, ca niște cozi verzi ale unor lucruri ascunse.

POVESTEA · 2 / 25

Ce se ascunde dedesubt

- Pe care îl alegem? întrebă Ina.

Mira privi frunzele. Unele erau înalte, altele scurte. Ar fi vrut să știe cât de mare era morcovul fără să îl scoată.

- Acesta pare zdravăn.

Mama apucă frunzele aproape de pământ, iar Mira ținu coșul. Morcovul ieși cu un oftat mic al țărânii. Era portocaliu, strâmb la vârf și avea o rădăcinuță subțire pe o parte, ca o mustață.

POVESTEA · 3 / 25

Un morcov cu cizme

Pe morcov rămăseseră bulgărași de pământ. Mira îl ridică deasupra coșului.

- Are cizme de noroi!

Ina râse. Îi arătă locul de unde fusese scos, apoi netezi pământul în jurul celorlalte frunze.

Mira ar fi vrut să tragă încă unul, doar ca să vadă dacă avea aceeași formă. Mama îi aminti că luaseră cât le trebuia pentru gustarea lor. Restul morcovilor puteau crește mai departe, ascunși în patul moale de țărână.

POVESTEA · 4 / 25

Nu încă

Morcovul mirosea a grădină. Mira îl apropie de gură, dar observă la timp un fir de pământ lângă vârf.

- Îl spălăm întâi, spuse Ina.

Iepurașa coborî morcovul. Îi era foame și drumul până la lighean părea brusc foarte lung.

- Pot să îl țin eu?

- Da. Eu aduc apa curată.

Mira porni cu morcovul în amândouă lăbuțele. Nu era încă o gustare. Era ceva ce trebuiau să pregătească împreună.

POVESTEA · 5 / 25

Locul de lângă butoi

Lângă peretele casei se afla o masă joasă. Ina puse pe ea un lighean și o cană cu apă curată de la robinetul din casă.

Mira așeză morcovul pe o tavă. Își dădu pelerina jos și o agăță de cârlig, ca să nu o ude. Nasturele auriu sclipi o clipă în soare.

Mama îi aduse un prosop mic. Masa era destul de joasă pentru amândouă, fără scaun și fără să se întindă pe vârfuri.

POVESTEA · 6 / 25

Lăbuțe pregătite

Înainte de morcov, își spălară lăbuțele cu apă și săpun. Mira făcu spumă între degete și descoperi o dâră de pământ rămasă pe încheietură.

- Nici nu o văzusem.

Clătiră săpunul și își șterseră mâinile. Ina schimbă apa din lighean, apoi puse morcovul în apa curată pentru spălat.

Mira își suflecă mânecile. Acum putea să ajute fără să transforme pelerina, masa și toată curtea într-un singur lac.

POVESTEA · 7 / 25

Norul de pământ

Când Ina frecă morcovul, apa se întunecă în jurul lui. Dintr-o adâncitură mică se desprinse ultimul bulgăraș.

Mira ținu frunzele și roti încet rădăcina, după cum îi arătă mama. Partea de sub noroi era mai luminoasă decât crezuse.

- Parcă îl descoperim încă o dată, spuse ea.

Morcovul fusese ascuns întâi în pământ, apoi sub pământul lipit de el. Acum începea să arate a gustare, deși încă nu era gata.

POVESTEA · 8 / 25

Ultima clătire

Ina goli apa murdară la locul pregătit pentru grădină și clăti morcovul cu apă proaspătă. Mira verifică vârful strâmb și mica rădăcinuță laterală.

Nu mai rămăsese pământ nicăieri. Așezară morcovul pe tava curată și își clătiră din nou lăbuțele.

- Acum da, spuse mama.

Mira se uită la morcov cu o bucurie mare. Așteptarea nu îl făcuse mai mic. Îl făcuse pregătit pentru ceea ce își dorise de la început.

POVESTEA · 9 / 25

Frunzele la locul lor

Ina desprinse frunzele și le puse în vasul pentru resturi vegetale. Mira urmărea vârful portocaliu, gata de prima îmbucătură.

- Putem duce frunzele la compost mai târziu? întrebă ea.

- Da. Întâi mâncăm așezate.

Iepurașa privi locul cu trifoi de lângă casă. Era umbrit pe jumătate și nu avea pietricele incomode. Acolo își alesese locul de gustare. Aduse șervetul, iar mama luă tava cu morcovul curat.

POVESTEA · 10 / 25

Primul ronț

Așezată pe iarbă, Mira mușcă puțin din vârful morcovului. Se auzi un ronț scurt. Mestecă și înghiți înainte să spună ceva.

- Sună mai tare decât credeam.

Ina luă din coș încă un șervet și îl întinse pe genunchi. Mira privi semnul rămas la capătul morcovului. Nu mai era întreg, dar era încă mare. Se întrebă cât din el urma să mănânce și cât avea să rămână.

POVESTEA · 11 / 25

Cerculeț imaginar

Mira urmări cu degetul mijlocul morcovului, desenând un cerc imaginar în jurul lui.

- Dacă l-am împărți aici, ar avea două părți.

Mama încuviință. O parte ar fi fost mai groasă, cealaltă mai lungă și mai subțire.

- Nu ar arăta la fel, observă iepurașa.

Ținu morcovul în lumină și îl roti încet. Până atunci se gândise numai cât de bun ar fi pentru ea. Acum îi venise o idee care cuprindea două gustări.

POVESTEA · 12 / 25

Și partea mamei

- Mamă, tu nu mănânci?

- Îmi pregătisem ceva pentru mai târziu, spuse Ina. Acesta putea fi gustarea ta.

Mira se uită din nou la cerculețul imaginar. Îi plăcea morcovul și îi era încă foame. Îi plăcea însă și să stea lângă mama, rontăind amândouă.

Nu trebuia să aleagă între a păstra tot și a da tot. Puteau găsi o împărțire în care să rămână loc și pentru foamea ei.

POVESTEA · 13 / 25

O invitație

Mira întinse morcovul către mamă.

- Vrei și tu? Îl împărțim la mijlocul pe care l-am arătat.

Ina o privi.

- Mi-ar plăcea. Ești sigură că vrei să împarți?

- Da. Dar partea groasă mi-ar plăcea mie.

Mama încuviință fără să râdă de cererea ei. Mira putea să ofere și să spună în același timp ce își dorea. Gestul rămânea al ei, ales cu bucurie, fără să o lase flămândă.

POVESTEA · 14 / 25

Pe tocător

Ina duse morcovul în bucătărie, pe tocătorul curat. Mira rămase lângă ușă și privi cum mama îl împărți cu cuțitul, apoi puse cuțitul la loc.

Se întoarseră la trifoi cu cele două bucăți pe tavă. Una era scurtă și groasă, cealaltă lungă și subțire.

Mira o luă pe cea aleasă. Ina o luă pe cealaltă. Pe șervet nu rămăseseră nici pământ, nici frunze, ci numai locul gol dintre cele două porții.

POVESTEA · 15 / 25

Ronț la două voci

Mai întâi ronțăi Mira. Apoi mama. Când încercară să muște în același timp, ieșiră două sunete foarte diferite.

Iepurașa râse după ce înghiți. Bucata ei, mai groasă, cerea mai multă răbdare. Cea a mamei dispărea încet de la capăt.

Nu făcură întrecere. Se opreau când aveau de vorbit și mâncau fără grabă. În trifoi se mișca un bondar, prea ocupat cu florile ca să asculte concertul lor de gustare.

POVESTEA · 16 / 25

Petala dintre ele

O petală mică se desprinse din floarea de lângă șervet și căzu între cele două iepuroaice. Mira o ridică și o puse pe iarbă, departe de mâncare.

- Trifoiul ne-a adus un musafir.

Ina privi bondarul. Acesta se mutase pe altă floare.

- El are gustarea lui, spuse.

Mira se uită la bucata de morcov din lăbuțe. Grădina era plină de mese mici, fiecare potrivită altcuiva, iar a lor avea loc pentru două persoane.

POVESTEA · 17 / 25

Jumătăți care nu seamănă

Când făcură o pauză, Mira puse bucata ei lângă cea a mamei. Acum cea groasă era mai scurtă, iar cea subțire încă părea lungă.

- A ta pare mai mare acum.

Ina o întrebă dacă mai voia puțin. Mira se gândi și își ascultă burtica.

- Nu. Doar mă uitam.

Părțile își schimbaseră forma, dar asta nu însemna că înțelegerea lor fusese greșită. Puteau vorbi despre ea fără să transforme gustarea într-o ceartă.

POVESTEA · 18 / 25

Mulțumirea care se întoarce

- Mulțumesc că ai împărțit, spuse Ina.

Mira își șterse gura cu șervetul.

- Și eu îți mulțumesc că l-ai scos și l-ai spălat cu mine.

Mama zâmbi. Fiecare făcuse ceva pentru cealaltă. Mira ținuse coșul și oferise din gustare; Ina pregătise apa și folosise cuțitul.

Iepurașa nu se gândise până atunci la toate lăbuțele care ajutaseră un singur morcov să ajungă din grădină pe șervetul lor.

POVESTEA · 19 / 25

Ultima îmbucătură

Din bucata Mirei mai rămăsese un colț. Îl privi, apoi îl mâncă încet. Mama termină și ea.

Pentru o clipă nu se mai auzi niciun ronț. Numai vântul mișca trifoiul. Mira își puse palmele pe burtică.

- Acum îmi ajunge.

Ina strânse șervetele. Nu trebuiau să mai scoată un morcov numai fiindcă primul fusese bun. Gustarea se încheiase, iar după ea venea altceva: curățenia mică și apoi joaca.

POVESTEA · 20 / 25

Drumul frunzelor

Se întoarseră la masă și luară vasul cu frunze. Ina îl duse până la compost, iar Mira ridică capacul ușor, cu ajutorul ei.

Frunzele căzură peste alte resturi vegetale. Mama explică pe scurt că, în timp, se vor transforma și vor ajuta grădina.

Mira privi stratul de unde scoseseră morcovul. Nu putea vedea schimbarea petrecându-se chiar atunci. Unele lucruri cereau mai mult timp decât o dimineață și mai multă răbdare decât o gustare.

POVESTEA · 21 / 25

Masa curată

Mira șterse tava cu prosopul, iar Ina spălă ligheanul. Apa nu mai era tulbure și pe masă nu rămăsese noroi.

Iepurașa își luă pelerina din cârlig. Era uscată, cu nasturele auriu la locul lui. O îmbrăcă singură și chemă mama să verifice închiderea.

Pregătirea, masa și strânsul lucrurilor aveau fiecare un sfârșit. Când le terminau împreună, nu rămânea în urma lor o treabă mare care să strice bucuria zilei.

POVESTEA · 22 / 25

Jocul umbrelor lungi

Pe alee, Mira inventă un joc: trebuiau să calce pe umbrele frunzelor fără să atingă florile adevărate. Ina făcu un pas lung și rată umbra.

Iepurașa râse și îi arătă una mai lată. Nu alergau cu mâncare în gură; gustarea era deja încheiată.

Soarele se ridicase, iar umbra Mirei avea urechi lungi și o pelerină care flutura. Pe pământ nu se vedea că împărțise un morcov, dar ea încă simțea bucuria gestului.

POVESTEA · 23 / 25

Un plan pentru mâine

La ușa casei, Mira privi din nou stratul verde.

- Mâine putem pregăti ceva pentru amândouă de la început?

- Putem să alegem împreună, spuse Ina.

Mira se gândi la două farfurii și la tava curată. Nu însemna că avea să împartă fiecare lucru pe care îl primea. Însemna că putea întreba, oferi și hotărî cu grijă.

POVESTEA · 24 / 25

Povestea de la ușă

Mama deschise ușa albastră, iar iepurașa intră după ea, încă povestind despre morcovul cu mustață. Cu o labă îi arătă forma strâmbă, iar cu cealaltă desenă în aer cerculețul de la mijloc.

Ina o ascultă până la capăt, deși fusese acolo la fiecare pas. Din povestirea Mirei, dimineața avea acum alte detalii: pământul de pe încheietură, picătura limpede și petala din trifoi. Fiecare păstrase puțin altfel aceeași aventură.

POVESTEA · 25 / 25

Ce a crescut în grădină

Seara, când Ina o întrebă ce îi plăcuse cel mai mult, Mira nu alese prima îmbucătură.

- Când ai rontăit și tu. Atunci morcovul a făcut două cântece.

Dintr-un lucru mic ieșise o bucurie împărțită. Mira învățase să pregătească mâncarea cu răbdare și să ofere din propria alegere, spunând și ce își dorea ea.

Grădina le dăduse un morcov. Grija lor făcuse din el o amintire pentru amândouă.

Mulțumim că ați citit împreună

Vă mulțumim că ați deschis această carte și că le-ați făcut loc personajelor noastre în timpul vostru. Fiecare pagină citită, fiecare întrebare și fiecare clipă de atenție oferită unui copil dau sens poveștilor din Lumea lui Norișor. Ne bucurăm că am putut fi o mică parte din aceste momente.

Sperăm că aventura v-a lăsat un zâmbet și un gând de dus mai departe. Puteți reveni la o ilustrație preferată, puteți desena o altă întâmplare sau puteți vorbi despre o situație asemănătoare din viața voastră. Nu este nevoie de un răspuns perfect și nici de o morală învățată pe de rost. Ascultarea, blândețea și bucuria de a descoperi împreună sunt mai importante.

Poveștile continuă prin cântecele, cărțile și activitățile noastre în limba română, pe lumealuinorisor.ro. Mulțumim copiilor, părinților, bunicilor și educatorilor care ne însoțesc. Vă așteptăm cu drag la următoarea aventură din Lumea lui Norișor.

O poveste se încheie. Curiozitatea continuă.

Luați cu voi întâmplarea preferată și povestiți-o cuiva drag. Alte cântece, povești și activități vă așteaptă în Lumea lui Norișor.

lumealuinorisor.ro

© 2026 Lumea lui Norișor. Toate drepturile rezervate. Lumea lui Norișor™ este marca universului nostru de cântece, povești și activități pentru copii.

Inspirată din videoclipul Iepurașul rontăie.
Personajele și ilustrațiile aparțin aceleiași serii de povești.